Jednací číslo: 71Co 291/2012 - 85

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Táborské a soudkyň JUDr. Radmily Baďurové a JUDr. Lenky Severové ve věci žalobce **Iva L.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Miloslavem Kijasem, advokátem se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Jiráskovo náměstí 8, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR**, za kterou jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, **o zaplacení částky 37.692.000 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 4. 4.2012, č.j. 17C 26/2009 – 50,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se **p o t v r z u j e** .

II. Žalobce je **povinen** zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení 4.502 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud žalobu na zaplacení 37.692.000 Kč s příslušenstvím zamítl. Dále uložil žalobci zaplatit náklady řízení ve výši 4.502,55 Kč.

Okresní soud vyšel ze zjištění, že dne 27. 9.1994 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost SLATE – B.D.S.O. a.s. se základním kapitálem 650.000.000 Kč, jejímž zakladatelem a akcionářem byl žalobce. V souvislosti se sdělením obvinění pro trestný čin podvodu vydal žalobce dne 25. 6.1997 Policii ČR 500 ks akcií uvedené společnosti o nominální hodnotě 100.000 Kč. Trestní stíhaní žalobce skončilo zprošťujícím rozsudkem a dne 29.11.2007 byly akcie žalobci vráceny. Dne 25.12.1998 byla svolána valná hromada společnosti SLATE- B.D.S.O. a.s., které se účastnil žalobce a Ing. F. Na této valné hromadě volba členů představenstva neproběhla. Volba členů představenstva neproběhla ani na náhradní valné hromadě dne 5. 2.1999, neboť v obou případech bylo konstatováno, že valná hromada není usnášeníschopná. Následně Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 22. 4.2009, č.j. 28 Cm 64/20004 – 9 předmětnou společnost zrušil a nařídil její likvidaci. Poté byl na společnost prohlášen konkurz, který byl zrušen z důvodu nedostatku majetku. Následně k návrhu likvidátora byla společnost ke dni 8. 9.2009 vymazána z obchodního rejstříku. Usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 29. 8.2003, č.j. 22E 13/2003-4 byl nařízen výkon rozhodnutí prodejem podniku k uspokojení pohledávek vzniklých podle platebních výměrů Všeobecné zdravotní pojišťovny z let 1998, 1999 a 2002. Žalobce uplatnil u Ministerstva nárok na odškodnění, této žádosti nebylo vyhověno.

Na takto zjištěný skutkový stav aplikoval okresní soud ve smyslu § 36 zák. č. 82/1998 Sb. §§ 1, 2 a 10 zák. č. 58/1969 Sb. a dále § 156 odst. 7 obch. zák. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neexistuje vztah příčiny a následku mezi nezákonnými rozhodnutími a tvrzenou škodou. Přestože orgány činné v trestním řízení měly akcie ve svém držení, nestaly se jejich majitelem – akcionářem. Samy tak práva akcionáře nemohly vykonávat, na rozdíl od žalobce, který věděl, že stále akcionářem je a že jeho akcie jsou pouze v dispozici orgánů činných v trestním řízení. Žalobci fakticky nic nebránilo, aby se účastnil valné hromady, kde by zvolil nové členy představenstva, a tím zabránil zániku společnosti. Žalobce však neprokázal ani samotný vznik škody, když částka vyčíslena ve znaleckém posudku je pouze fiktivní. Nelze přehlédnout, že v průběhu likvidace byl na majetek společnosti prohlášen konkurz, který byl následně zrušen pro nedostatek majetku. Z těchto důvodů neproběhla ani žádná likvidace.

Proti tomuto rozhodnutí podal včasné odvolání žalobce. Ve svém odvolání namítal, že Okresní soud správně dovodil existenci odpovědnostního titulu, nelze však již souhlasit s jeho dalším posouzením. Okresní soud dospěl k závěru, že nedošlo ke vzniku škody, přičemž důkazy v tomto směru navržené neprovedl, jednalo se zejména o listiny nacházející se v trestním spise. Nelze souhlasit ani s tím, jak okresní soud posoudil výkon práva akcionáře. Rozhodnutí 29Cdo 901/2000 se na posuzovaný případ nevztahuje, neboť se týká zaknihovaných akcií. Okresní soud své úvahy zaměřil toliko k jedinému právu s držbou akcií spojené a to je rozhodování na valné hromadě. Okresní soud zcela přehlédl nález IV. ÚS 1391/09 a nevypořádal se s tím, že žalobce nemohl po dobu 10-ti let akcie prodat, brát z nich požitky, právě proto, že mu byly neprávem odňaty. Částka 37.692.000 Kč představuje rozdíl mezi cenou akcií na počátku

trestního stíhání a poté, co byly žalobci vydány. Proto navrhoval, aby odvolací soud rozhodnutí okresního soudu změnil tak, že žalobě bude v celém rozsahu vyhověno.

Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Poukázala nato, že v krátké době po založení společnosti byly tyto akcie rozprodány různým subjektům. V době, kdy byl žalobce s dalšími zakladateli obviněni, držel žalobce pouze 500 ks akcií. Všichni zakladatelé z 6 500 ks drželi dohromady jen 840 ks akcií. Sama společnost od počátku vykazovala ztráty, její tržby klesaly, vypomáhala si krátkodobými půjčkami. Dále odkázala na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. 27C 267/2008 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 70Co 317/2008-94. Pokud okresní soud dospěl k závěru, že nedošlo ke vzniku škody, bylo nadbytečné činit další dokazování prokazující výši škody.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud rozsudek okresního soudu včetně předcházejícího řízení a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Okresní soud při dokazování postupoval v souladu s procesními předpisy, z provedených důkazů vyvodil logická zjištění odpovídající ustanovení § 132 o.s.ř. Z těchto důvodů odvolací soud skutková zjištění okresního soudu jako správná přejímá. Skutkový stav zůstal nezměněn i v odvolacím řízení.

Na správně zjištěný skutkový stav aplikoval okresní soud správné právní ustanovení. Odvolací soud souhlasí i s právním posouzením věci, které okresní soud ve věci zaujal a na které odvolací soud v podrobnostech odkazuje.

Pro úplnost zbývá dodat, že rozhodnutí okresního soudu je v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28Cdo 2899/2011, ve kterém se Nejvyšší soud ČR zabýval obdobným případem.

K odvolací námitce žalobce, že okresní soud zcela přehlédl, že žalobce po dobu 10-ti let nemohl s akciemi nakládat, užívat je a brát z nich požitky, odvolací soud uvádí, že dle § 442 odst. 1 obč. zák., který vymezuje pojem škody, se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Rozdíl mezi skutečnou škodou a ušlým ziskem zjednodušeně řečeno spočívá v tom, že skutečnou škodou se rozumí újma spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozeného, ušlý zisk oproti tomu spočívá v nenastalém zvětšení majetku poškozeného. Jestliže se žalobce domáhá přiznání částky 37.692.000 Kč jakožto rozdílu mezi cenou akcií na počátku trestního stíhání a poté, co byly žalobci vydány, domáhá se skutečné škody. Proto se okresní soud správně nezabýval tím, že žalobce, po dobu, co měly akcie v držení orgány činné v trestním řízení nemohl s nimi nakládat, brát z nich užitky a disponovat. V takovém případě by se totiž jednalo o ušlý zisk. Ušlý zisk, tak jak byl tvrzen nárok žalobce a zdůvodňována výše škody, nebyl předmětem řízení.

Za všech těchto důvodů odvolací soud potvrdil rozsudek okresního soudu dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, když pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě nákladů řízení před okresním soudem a řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí netrpělo žádnou vadou, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci či vadou zmatečnostní.

Výrok o nákladech řízení vychází z § 142 odst. 1 za použití § 224 odst.1 o.s.ř. a je odůvodněn úspěchem žalované. Náklady řízení odvolacího řízení žalované spočívají v jízdném osobním vozidlem s průměrnou spotřebou 6,6 l/100km paliva za vyhláškovou cenu 34,90 Kč a ujeté vzdálenosti 750 km tam a zpět, celkem 4.502 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného k Nejvyššímu soudu v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím Okresního soudu v Opavě, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Ostravě dne 17. října 2012

Za správnost vyhotovení:
Martina Křižáková

JUDr. Zdeňka Táborská v.r.
předsedkyně senátu